

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

6. Miracula ab eo complura Malacæ edita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

habitat, pueros duos & feminam, diuersis temporibus, in subiecta saxa præcipientes iurare, quos tantâ ex ruinâ oportuisset omninò in frustra conteri; at ij nec leuiter læsi, extremo illo sunt defuncti, periculo, subiciente allisuris ad saxa occultam manum Apostolo, & sua iam tum promissa præstante. Hinc illis ædibus constans fides, tutelæ S. Xauerij; hinc obseruantia populi; æstimatio earum ingens, nec minor emptorum numerus: at eius tunc Dominus Ioannes Suarez Vergera, nec magnitudine pretij, nec vllis aut precibus, aut conditionibus perpelli valuit vt eas ab se cuiquam amitteret, vel hæc vnâ illarum, si omnia deforent, hæreditate, suos abundè diuites relicturus, quod eas & tantus conlcrasset hospes, & tam certâ beasset adpreccatione.

6. Tot verò alijs, Apostoli sui, Malacam aduentum decorauit Deus prodigijs, vt in iuratis auctoritatibus testium, non referantur sigillatim, aut manipulatim morbi diuino miraculo ab eo sanati; sed vno complexu affirmetur, eum quotquot tetigerat curasse, creditasque ipsius sanctas manus morborum omnium expultrices. Pauca solum in ijs disertè expressa hîc pono. In extremis agebat Antonius Fernandus, annis quindecim vix maior. Mater Christiana, sed de Ethnico adhuc olens, patrias incantationes, erat enim ex Iaua oriunda, profuturas filio sperauit, Molucensem acciuit anum veneficam, Naim nomine dictam, artémque illius grandi pretio conduxit, anus funiculum multis filis intextum certo carmine incantat, eoque iacentis brachium illigat. Sub hæc voce confestim ægrotus, sensûque defici, & lethalius vrgeri paroxisimis, redacti medici vt eum sensibus redderent; cibi vocisque iam triduo expertem desperare; fletu mater, & lamentis absumi; cum fortè superueniens pia ex familiaribus matrona, quid hic, ait increpitans, te vexas, & conficis? quin sanctum Patrem ne grauetur venire, per nuntium rogare qui vt eum viderit, absque morâ sanum tibi illum exhibebit. Mittit itaque mulier; adest Xauerius; eius ingressu puer qui videbatur efflare animam, subitario correptus impetu furere, vociferari, agitarique ferociter vt agrè posset coerceri, creuitque insaniâ cum vir sanctus adstiterit propius; ex quo is facillè coniecit, esse hos possessi ab dæmone, non naturæ motus; constititque deindè apertius cum oblatam crucem, conuulsione totius corporis, rugitu, & sputis excipit. Quarè illi, ex Evangelio, Christi patientis historiam de genibus legit, reliquiarum appendit thecam, aquam sparlit iustalem. Quibus vt antè immobilis, & absque vlllo sensu, compressâ rabie iacuit. Post quæ assurgens Xauerius, cibum, ait, illum, (nocte hæc eâ horâ sumendum) puero parate, & cibum horâque designauit, quâ vt præuiderat cibo illo refocillatus est. Tum iussit à patre iuuenem vt confanisset, ad S. Mariæ de monte nouem diebus duci, vbi esset ipse die proximè insequentij pro illo facturus, & commendaturus illam Deiparâ. Quod dum præstat ægrotus, insperato, & vocem, & valetudinem integram recepit. Sterit illi minoris aliorum trium salus deposita, Franciscus Lopez Almeida, vsu

6
Miracula ab
eo complura
Malacæ
edita.

sensuum amisso ad extrema tendebat; frater Roderici Diaz Pereira prostratis viribus; cibum iam triduo aduicebat nullum; triennis puer, quem Iacobus Pereira domi suæ alebat, vel epileptico, vel mali damonis affectu, distorquebatur miseris modis, & in horas animo linquebatur. Primum sanctus Apostolus, manu capiti admodum restituit; alterum auditam illius ex homologesi; tertium Euangelij recitatione.

7. Familiarem suum Lusitanum periculi monuit, quod aditura essent eius merces magno emptæ; peritura omnino, nisi periculo ipse qui prouiderat occurrisset: interrogauit Xaverius cui navi classis vela facturæ merces imponeret; & navis nomine audito, minime vero inquit, eam enim infortunium triste manet, sed iam integrum non erat eas retrahere, contasatas nimirum, masâque digestâ compactas cæteris, & stante in procinctu navi: quibus afflictissimus mercator, inopsque consilij, sua mari, & ventis constituebat permittere, se verò Malacæ extra periculum seruare. At sanctus mente tantisper collectâ, bono animo sis ait, cum bono Deo abi, sed quicumque nauim casus inualerit, nunquam animum inducas iacturam facere. His confirmatus denique conscendit; iter medium emensus, in breuia rapitur, quibus navis infixa cum absque vllâ spe hæreret, iam de vno, quod solet, remedio, iactura scilicet agebatur ad nauim pondere leuandam: obstat Lusitanus; Xaverij oraculum refert; spem facit euentus melioris, qui & breui respondit expectationi. Accessus maris insperatus, nauim paulò post leuat, & cursui suo remittit incolumem.

8. Mira hæc quidem, verum præ cæteris Malacæ diuinitus editis, stupori fuit restituta in vitam puella, quæ triduo antè obierat. Aberat Malaca Xaverius dum illa ex morbo decumberet, absentem exquisierat mater vrbe totâ diligenter & anxie: reuersum acciperat, & ad eum accurrit, plurimum confisa fore vt mortuam suscitaret, qui sanare viuentem potuisset: in conspectum vt venit genibus aduoluta, actu, eiulatûsque miserabili, eius absentiam queritur, & Martham referens olim supplicem saluatori, fore adhuc in viuis filiam lamentatur si præsens adfuisset, posse tamen, si veller in vitam reuocare; nihil Deo difficile, nihil Deum eius precibus negaturum, miratus in fœminâ sacris nuper ablutâ eam fidem, arbitratûsque beneficio quod petebat idoneam, sublati oculis, Deum rogat suâ illam dignetur consolatione; hinc ad eam conuersus, asseueranter affirmat, iret modò, eius enim filiam viuere: spem inter, & metum, haud quidem abnuens dicto fidem, sed dolens quod secum ad defunctæ cadauer, excitaturus illam non veniret; sepultra, inquit, pater à triduo in sepulchro iacet. Parum interest, infert sanctus, abi nihilominus. Sepulchrum reclude, viuentem comperies. Currit mulier grandi fiducia suis gaudiis beneficium præuertens; sequuntur complures ad futurum prodigium arrecti, pandi tumultum iubet, filiam recipit viuentem, incredibile & illic præsentium, & Proquincæ totius, etiam ethnicorum admiratione.